

זוהר פרשת שלח (קעד ע"ב - רועה הנאמן)

ציצית - זה הוא האות של המלך לזכור ולעשות

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת. מצוה זו היא לזכור כל מצות התורה על ידה, כמו שכתוב וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה' ועשיתם אותם, זה הוא האות של המלך לזכור ולעשות, כתוב ועשית ציץ זהב טהור, והרי ביארנו הסוד של הציץ שיתעטר בו הכהן הגדול, וזה הוא הציץ לבעבור שיסתכלו בו העינים, שהוא האות של עולם העליון שנתעטר בו הכהן הגדול, ולפיכך ההסתכלות בו מכפר על עזות פנים, שלא הי' ביכולת לעמוד בפניו אלא פנים של אמת, סוד של כל אותן הפנים העליונים שהם פנים של אמת, פני אמת הנכללים באמת של יעקב, ציצית היא בחינת נקבה, סוד עולם התחתון לראות ולזכור, ציץ הוא בחי' זכר, ציץ לכהן, וציצית לכל אדם, ולמדנו שאסור להסתכל בהשכינה, לפיכך יש תכלת לפי שהתכלת הוא כסא לבית דוד ותקון שלו, וזו היא היראה מלפני ה' להתירא מהמקום ההוא, ועל כן כתוב וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה', וזו הכסא שדנים בה דיני נפשות, כמו שביארו שכל הגוונים יפים לחלום מלבד תכלת, שהיא הכסא שעולה בה דיני נפשות.

מה הטעם של אותן הזכירות, אלא משל לבן שפרץ גדר ונשכו כלב, כל זמן שאביו רוצה להוכיח לבנו היה אומר, תזכור כאשר נשך אותך הכלב

כתוב ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת, ונתנו על הכנף לא כתוב, אלא ונתנו על ציצית, שזה החוט מכסה על שאר החוטין, וראיתם אותו וזכרתם, וכתוב זכור את אשר עשה לך עמלק, מה הטעם של אותן הזכירות, אלא משל לבן שפרץ גדר ונשכו כלב, כל זמן שאביו רוצה להוכיח לבנו היה אומר, תזכור כאשר נשך אותך הכלב, אף כאן וראיתם אותו וזכרתם, שהרי הוא המקום שהנשמות עולות בו לידון, כמו כן והי' כל הנשמות וראה אותו וחי, מפני מה, אלא כאשר הרים עיניו וראה אותו התבנית של הנושך לו היה נתירא והתפלל לפני ה', והי' יודע שזה עונש לרשעים, כל זמן שהבן רואה הרצועה של אביו מתירא מאביו, ניצל מן הרצועה ניצל מן הכל, מי גרם לו להנצל, זה שראה בעיניו רצועה היא, אותה הרצועה גרמה לו להנצל, ועל כן וראה אותו וחי, ראה הרצועה שהכתה לו, והיא עשתה לו שינצל, אף כאן וראיתם אותו וזכרתם ועשיתם בודאי, ואם לא, הרי הרצועה, והיא תגרום לכם שתהיו חוזרים לעבודתי תמיד, ואז ועשיתם.

אלו שקוראים קריאת שמע בלא ציצית ומעידים עדות שקר בכל יום, וי להם שאין להם חלק בעולם הבא

ולא תתורו אחרי לבבכם, ימנע מכם דרכים אחרים הרעים בודאי, לא תתורו ולא תעשו רעות, ועל כן עולה בציצית גוון תכלת זה, שתכלת דומה לכסא הכבוד, מה כסא הכבוד עושה לאדם שילך בדרך הישר לטהרו, אף תכלת זה עושה לאדם שילך בדרך הישר בודאי, שכולם צריכים להתירא מזה המקום וללכת בדרך הישר.. כי מצות ציצית כוללת תכלת ולבן דין ורחמים, באש יש אש לבן שאינו שורף, אש התכלת שורף ומכלה, זה שאמר הכתוב (ויקרא י') ותאכל על המזבח את העולה, לבן בחינת ימין תכלת בחינת שמאל, עמוד האמצעי אחוז בין שניהם גוון ירוק, ולפיכך ביארו חכמי המשנה מאימתי קורין את שמע בשחרית, משיכיר בין תכלת ללבן, ובשביל זה תקנו לקרות פרשת ציצית בקריאת שמע, ואלו שקוראים קריאת שמע בלא ציצית ומעידים עדות שקר בכל יום, וי להם שאין להם חלק בעולם הבא, וי לנפשם שעולים בכסא ההיא של תכלת לידון, ועליהם כתוב (תהלים ק"א) דובר שקרים לא יכון לנגד עיני.

זוהר פרשת פנחס (רכו).

וכך אומר הקב"ה להמחנות שלמעלה, מי שמתפלל בין שיהיה גבור, בין שיהיה חכם, בין שיהיה עשיר בזכיות, גבור וחכם בתורה ועשיר במצות, אל תיכנס בהיכל זה תפלתו עד שתראו בו אלה הסימנים שהכניס עצמו בעשרה תקונים שלי, ולפיכך דרשו חכמי המשנה אם הרב דומה למלאך ה' צבאות תורה יבקשו מפיהו, מי שיהיה רשום עם אלה הסימנים בבגדו תקבלו תפלתו, סימן אחד הוא שיהיה נרשם בתפלתו עם תכלת בכנפי מצות ציצית, שהוא דומה לרקיע, שהוא מטטרון צורה שלו תכלת שבציצית... מגוון זה מפחדים עליונים ותחתונים, מחנות הים מפחדים ממנו, מחנות הרקיע שמראהו תכלת ממנו מפחדים, מחנות של אש הגיהנם מפחדים ממנו, וזה התכלת הוא ידן, דינ"א אדנ"י, דינא דמלכות"א דינא, ושני הגוונים נרשמים בהטלית, אחד לבן ואחד תכלת, ועל שני גונים האלה נאמר (שמות כ"ד) ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר, לובן הספיר הוא כולל שני הגונים רחמים ודין לבן ושחור שחרית התכלת, ועל אלו שני הגונים רמזו רבנן מאימתי קורין את שמע בשחרית, משיכיר בין תכלת לבן, להיות בת המלך בק"ש שהוא יחוד הקב"ה כלולה משני גוונים הלאה, שהם הוי"ה אדני רחמים ודין, כדמיון הקב"ה שהוא כולל ב' גונים הוי"ה אדני, להיות רחמים ודין, כסא דין וכסא רחמים.. זכאים הם הצדיקים שבגדיהם ותקונם ניכרים למעלה להיטיב להם בעולם הזה ובעולם הבא, ע"כ ר"מ.

זוהר הוספות

מעיד אני על מי שיוצא משער ביתו עטוף בטלית של מצוה ותפילין בראשו בשעה שיוצא בין שני המזוזות נזדמנת השכינה עליו

אמר רבי נהוראי מעיד אני על מי שיוצא משער ביתו עטוף בטלית של מצוה ותפילין בראשו, בשעה שיוצא בין שני המזוזות נזדמנת השכינה עליו, ושני מלאכים

העומדים עליו אחד מימינו ואחד משמאלו, כולם מלויים אותו עד בית הכנסת ומברכים אותו, קטיגור האחד שעומד לפני פתח בית האיש הולך מאחריהם ועל כרחו עונה ואומר אמן.

זוהר פרשת שלח (קעה ע"ב)

כל שאינו זוכה בעולם הזה להתעטף בעטוף של מצוה, ולהתלבש בלבוש של מצוה כאשר נכנס בעולם ההוא עומד שם בלבוש מטונף

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדורתם. אמר רבי יצחק כל איש שאינו זוכה בעולם הזה להתעטף בעטוף של מצוה, ולהתלבש בלבוש של מצוה, כאשר נכנס בעולם ההוא עומד שם בלבוש מטונף שאינו נצרך, ועומד בדין על זה בוא וראה כמה לבושים מכונים בעולם ההוא, וזה האיש שלא זכה בעולם הזה בלבוש של מצוה, כשנכנס לעולם ההוא מלבישים אותו בלבוש אחד הידוע אצל שרי הגיהנם, ולבוש זה הוי למי שנתלבש בו, שהרי כמה ממוני העונשין מזומנים לאחוז בו ומכניסים אותו לגיהנם, ושלמה הלך צוח ואמר (קהלת ט') בכל עת יהיו בגדיך לבנים.

